

Sygn. akt VU 2279/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania B. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 14 maja 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 2279/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 maja 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy B. R. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że do dnia 01 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, bowiem wykazał 12 lat i 6 miesięcy i 15 dni takich okresów.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w organie rentowym do protokołu wnioskodawca B. R..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Nie uznał za okres pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia wnioskodawcy w czasie od 10 września 1973 r. do 24 stycznia 1973 r. i od 01 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 1984 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. R. urodził się (...), na dzień 01.01.1999 r. wykazał ponad 27 lat okresów składkowych i nieskładkowych, nie przystąpił do OFE oraz udowodnił 12 lat i 6 miesięcy i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

dowód: akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy.

B. R. w spornym okresie od 10 września 1970 r. do 24 stycznia 1973 r. wykonywał w (...) Zakładach (...) pracę na pakowni. Powierzono mu obowiązki robotnika wykwalifikowanego. Cykl produkcyjny rozpoczynał się na ubojni drobiu, następnym jego etapem było patroszenie tego drobiu, później jego schładzanie (do temperatury + 4° C) i dopiero na końcu pakowanie. Rola wnioskodawcy polegała na „bandowaniu” wcześniej zapakowanych drobiem skrzynek metalowymi taśmami. We wskazanym okresie wnioskodawca nie wykonywał pracy polegającej na uboju drobiu.

W czasie od 01 stycznia 1981 r. do 24 listopada 1973 r. ubezpieczony wykonywał nadal pracę na pakowni, a ponadto, w razie potrzeb 2 – 3 dni w tygodniu pracował także w tunelach gdzie w temperaturze + 4° C schładzano drób. Także w tym okresie nie wykonywał pracy polegającej na uboju drobiu.

dowód: zeznania świadków: F. L., e-protokół 00:06:00-00:14:00,

E. N., e-protokół 00:15:00-00:19:00,

wyjaśnienia wnioskodawcy, e-protokół 00:21:00-00:24:00.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy B. R. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy- w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych

świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezsporny był fakt, iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny miał skończone 60 lat oraz nie jest członkiem OFE.

Jedynie sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczony nie spełnił warunków wskazanych w treści przepisu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uznał wnioskodawcy za pracę w szczególnych warunkach dokumentowanych zeznaniami świadków okresów jego pracy we wskazanych przez niego okresach.

Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, że B. R. nie wykazał, iż w zakwestionowanych przez organ rentowy okresach wykonywał prace w warunkach szczególnych i tym samym nie udowodnił wymaganego przepisami prawa okresu 15 lat takiej pracy. W szczególności ubezpieczony nie wykazał faktu wykonywania prac w szczególnych warunkach, wymienionych w stanowiącym załącznik do wymienionego wyżej rozporządzenia wykazie A, w szczególności Dział V, poz. 8, tj. prac wykonywanych bezpośrednio przy uboju zwierząt. Wykonywana na samym końcu procesu produkcyjnego przy pakowaniu drobiu do skrzynek, polegająca na ich „bandowaniu” taśmą metalową, nie wymieniona w omawianych przepisach praca, nie jest pracą w szczególnych warunkach. Nieprzypadkowo zatem w wydanym świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 27 sierpnia 2004 r. pracodawca nie potwierdził faktu wykonywania przez ubezpieczonego we wskazywanych przez niego okresach takiej pracy. Zasadnie więc organ rentowy nie uznał za pracę w szczególnych warunkach okresów pracy ubezpieczonego od 10 września 1970 r. do 24 stycznia 1973 r. i od 01 stycznia 1981 r. do 31 grudnia 1984 r. i ze względu na brak wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach decyzją odmowną rozpatrzył wniosek o emeryturę wcześniejszą.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności i nie znajdując dostatecznie uzasadnionych podstaw, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., bezzasadne odwołanie oddalił.